

målsætningen med en speciel hektarstøtte-ordning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Blot lige til spørgsmålet om de grønne afgifters adfærdsmæssige virkning. Hr. Bent Hindrup siger nu, at det er den målrettede tilbageføring, der giver adfærdsendringen og dermed effekten. Det argument kender jeg godt, for det er det, Enhedslisten har brugt hele tiden – også i forbindelse med de store grønne afgifter og CO₂. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at når vi ser på Enhedslistens eget forslag om energiafgift, så står der: »Dette vil fremme interessen for energibesparende tiltag generelt i landbruget.«

Når vi ser på forslaget om vandafgift, så står der: »Dette vil fremme interessen for energibesparende tiltag generelt i landbruget.«

Når vi kigger på forslaget til folketingsbeslutning om halmforbrændingsafgift, så står der, at »det vil modvirke den skævvridning, der sker i prisdannelsen på halm«. Her er der altså ikke tale om den målrettede tilbageføring. Det ligger i et helt andet forslag. Her er der tale om en argumentation for afgiften i sig selv, som vil have en motiverende, en adfærdsendrende virkning, og som vil kunne rette op på en skævvridning af markedsstrukturen. Vi er helt enige i, at det vil rigtige afgifter korrekt doseret meget ofte kunne gøre. Det anerkender vi bare at Enhedslisten i det her forslag har opdaget, og det sætter vi stor pris på.

Når det drejer sig om den målrettede tilbageføring, er vi såmænd ikke uenige i, at det kan der være meget fornuft i at gøre ved mange lejligheder i det omfang, der er mulighed for det.

Det, jeg bare påpeger, er, at afgiften i sig selv, som indregner nogle samfundsmæssige omkostninger, har en selvstændig, miljømæssigt korrekt virkning i mange tilfælde, når den er korrekt doseret. Det standpunkt er jeg glad for at også Enhedslisten er kommet frem til.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Hr. Bent Hindrup Andersen kom lidt let om ved det dér med vand. Hr. Bent Hindrup Andersen nævnte, at der var et kolossalt stort vandspild hos bønderne, og at de ikke selv evnede at reducere det spild. Nu er det altså sådan, at det spild, der eventuelt er i et landbrug alene i stalden, jo går i gylleanlægget, og så skal bonden selv til at køre det ud på marken. Så han er faktisk selv

interesseret i at få spildet ned på et minimum for ikke at fylde tanken op, før det er nødvendigt.

Men det er sådan, at der er tre produktioner, som regel kører, grise eller kyllinger. Hvad angår kyllinger, er der faktisk ingen spild, for hvis de sviner, vil der være fuldstændig fugtigt og blævret ude i de store kyllingehuse. Der ville blive sygdom øjeblikkeligt med døden til følge. Så det ser du ikke i nogen kyllingehuse.

Hos køerne ser du det heller ikke. Hvis de skulle have vandet lavere nede, så ligger de vådt i deres leje, og så ville det sætte mælkeproduktionen ned med det samme.

Det, du så har ret i, er med hensyn til grisene ...

Den fg. formand (Helge Sander):

Hr. Bent Hindrup Andersen!

Aage Brusgaard (FP):

Ja, hr. Bent Hindrup Andersen – ja, nu skal vi ikke sammenligne det med grisene, men altså hr. Bent Hindrup Andersen har ret i, at der er et stort vandspild hos grisene, men det er jo, fordi grisene efter deres natur vil lege med de dér små dryphaner, som de får vand af. Det er der endnu ingen ingeniør, der har fundet løsningen helt hundrede procent på, men hver gang der kommer en forbedring, så bruger bønderne faktisk dét netop for ikke at skulle til at køre det ud i gylleanlægget.

Som sagt: En landmand, der er trængt op, f.eks. i vores kyllingefarme i dag, som kører med underskud, bliver let fristet til at spare på vandet, og så er det faktisk et lovforslag, der tangerer dyrplageri. Det vil jeg påstå, for der er stadig væk rigeligt med grundvand i Danmark.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Til SF vil jeg sige, at vi har den nuancerede holdning, vi har til afgifter, som vi har haft hele tiden. Når vi argumenterer om pesticiderne f.eks., vil vi gå ind og vurdere i hvert enkelt tilfælde, om det har en adfærdregulerende effekt eller ej. Dé hævder jeg, og det vil jeg stadig væk hævde, at selve pesticidafgiften ikke vil føre til en væsentlig adfærdsendring, når det drejer sig om den konventionelle jordbruger. Men det vil medføre, at det konventionelle jordbrug blev ca. 100 kr. dyrere pr. ha i forhold til økologisk jordbrug. Derfor er det med til at fremme en lille smule omstilling, fordi det gør det mere fordelagtigt at gå over til det.